

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 83/19

Luxemburg, 27 iunie 2019

Concluziile avocatului general în cauzele conexe C-585/18, C-624/18 și
C-625/18

Krajowa Rada Sądowictwa și alții

Avocatul general Tanchev: nou creată Secție disciplinară a Curții Supreme din Polonia nu îndeplinește cerințele privind independența puterii judecătorești prevăzute de dreptul Uniunii

În opinia avocatului general Tanchev, Secția disciplinară a Curții Supreme din Polonia nu îndeplinește cerințele privind independența puterii judecătorești prevăzute de dreptul Uniunii având în vedere rolul autorității legislative în alegerea celor 15 membri judecători ai Krajowa Rada Sądowictwa (Consiliul Național al Magistraturii, denumit în continuare „KRS”) și rolul acestui organism în selecția judecătorilor eligibili să fie numiți de Președintele Republicii Polone în cadrul Secției disciplinare a Curții Supreme.

În anul 2017, Polonia a efectuat o reformă majoră a sistemului său judiciar. În special, vârsta de pensionare a judecătorilor din cadrul Sąd Najwyższy (Curtea Supremă, Polonia) a fost coborâtă la 65 de ani, cu excepția cazului în care, într-un anumit termen, aceștia depun o declarație în sensul că doresc să continue să își exercite funcția și un certificat din care să rezulte că au o stare de sănătate bună, iar Președintele Republicii consimte ca ei să continue să își exercite funcția. Înainte de a-și da consimțământul, Președintele Republicii trebuie să consulte KRS, care emite un aviz. Prin Hotărârea din 24 iunie 2019, Comisia/Polonia (Independența Curții Supreme) (C-619/18, EU:C:2019:531)¹, Curtea a constatat că aceste măsuri sunt incompatibile cu dreptul Uniunii.

În acest context, unii judecători afectați de măsurile privind coborârea vârstei de pensionare² au introdus acțiuni, întemeiate în parte pe dreptul Uniunii, în fața Secției pentru litigii de muncă și securitate socială a Curții Supreme. Potrivit dreptului polon, aceste acțiuni trebuie să fie soluționate de nou creată Secție disciplinară a Curții Supreme. Sąd Najwyższy solicită însă să se stabilească dacă Secția disciplinară oferă suficiente garanții de independență potrivit dreptului Uniunii pentru a putea judeca astfel de cereri, având în vedere că grupul de judecători eligibili să fie numiți de Președintele Republicii în cadrul Secției disciplinare sunt selectați de KRS, care este organismul însărcinat să garanteze independența justiției în Polonia. Totuși, independența KRS a fost la rândul ei pusă la îndoială de legislația polonă prin care s-a modificat modul în care sunt numiți membrii judecători ai acestui organism. Compunerea sa este în prezent stabilită în principal de autoritățile legislative și executive. Prin urmare, Sąd Najwyższy a efectuat o trimitere preliminară la Curtea de Justiție.

Prin ordonanța din 26 noiembrie 2018, președintele Curții a admis cererea Sąd Najwyższy de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate.

În concluziile de astăzi, avocatul general Tanchev examinează mai întâi dacă dreptul Uniunii conferă instanței de trimitere competența de a statua asupra litigiilor principale în condițiile în care, la momentul la care reclamanții au încercat să își exercite drepturile în ceea ce privește

¹ Hotărârea Curții din 24 iunie 2019, Comisia Europeană împotriva Republicii Polone (Independența Curții Supreme) (Cauza [C-619/18](#)), a se vedea comunicatul de presă nr. [81/19](#)

² AK, judecător la Curtea Administrativă Supremă (cauza [C-585/18](#)), și, respectiv, CP (cauza [C-624/18](#)) și DO (cauza [C-625/18](#)), judecători la Curtea Supremă.

discriminarea pe motive de vârstă, instanța desemnată să asigure respectarea acestor drepturi nu a fost încă instituită în practică.

Avocatul General amintește că statele membre trebuie să creeze noi căi de atac în cadrul dreptului național care să asigure asigurarea respectării drepturilor pe care justițiabilii le au în temeiul dreptului Uniunii doar atunci când nu există nicio astfel de cale de atac. Aceasta a fost situația în litigiile principale, întrucât secția disciplinară nu funcționa deoarece judecătorii acestei secții încă nu au fost numiți. În plus, articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene garantează dreptul de acces la o instanță. Prin examinarea acțiunilor formulate de reclamanti, instanța de trimitere garantează acest acces.

În plus, avocatul general consideră că măsurile referitoare la numirea judecătorilor și regimul disciplinar aplicabil judecătorilor constituie aspecte importante ale garanțiilor privind independența puterii judecătorești prevăzute de dreptul Uniunii, iar existența unui organism independent în contextul regimului disciplinar face parte dintre aceste garanții. Prin urmare, chiar dacă un organism național însărcinat cu selecția judecătorilor, precum un consiliu al magistraturii, nu exercită el însuși o funcție jurisdicțională, normele privind printre altele compunerea și funcționarea acestuia, în măsura în care au o incidență asupra acestor aspecte, pot fi luate în considerare pentru a aprecia dacă o instanță națională oferă suficiente garanții de independență potrivit dreptului Uniunii.

Avocatul general arată că în multe state membre, deși nu în toate, consiliile magistraturii au un rol esențial în garantarea independenței și a autonomiei puterii judecătorești. Chiar dacă nu există un model uniform pentru consiliile magistraturii, se consideră că ele au anumite caracteristici comune referitoare la misiunea lor de garantare a independenței justiției și la funcționarea lor în cadrul sistemelor judiciare din care fac parte, în vederea asigurării respectării statului de drept și a drepturilor fundamentale:

1) *misiunea* consiliilor magistraturii este de a garanta independența instanțelor și a judecătorilor, ceea ce înseamnă că acestea trebuie să fie liberi de orice influență din partea autorităților legislative și executive;

2) nu există un model unic pe care un stat să fie obligat să îl urmeze atunci când instituie un consiliu al magistraturii atât timp cât *compunerea* acestuia îi garantează independența și îi permite să funcționeze în mod eficient. În special, consiliile magistraturii ar trebui în principiu să fie compuse din cel puțin o majoritate de judecători aleși de colegii lor, pentru a evita manipulările sau presiunile abuzive. Procedura de selecție ar trebui să se desfășoare în mod obiectiv și transparent și să garanteze o reprezentare largă a puterii judecătorești, implicarea autorităților legislative și executive în cadrul acestei proceduri fiind descurajată;

3) pentru a garanta continuitatea funcțiilor, *mandatele* membrilor consiliilor magistraturii nu ar trebui să fie înnoite în același timp sau reînnoite după alegerile parlamentare;

4) selecția, numirea și promovarea judecătorilor sunt printre cele mai larg recunoscute *funcții* ale consiliilor magistraturii, iar aceste proceduri trebuie să fie efectuate de consilii ale magistraturii care sunt independente față de autoritățile legislative și executive.

Potrivit avocatului general, Secția disciplinară a Curții Supreme din Polonia nu îndeplinește cerințele privind independența puterii judecătorești prevăzute de dreptul Uniunii. În special, KRS, în calitate de organism a cărui misiune este garantarea independenței instanțelor și a judecătorilor potrivit Constituției polone și ale cărui funcții includ selecția judecătorilor în vederea numirii de către Președintele Republicii, trebuie să fie liber de orice influență din partea autorităților legislative și executive pentru a-și putea îndeplini atribuțiile în mod corespunzător. Or, **modul de desemnare a membrilor KRS prezintă deficiențe care par de natură să compromită independența acestuia față de autoritățile legislative și executive.**

Avocatul general consideră că modul de desemnare a membrilor KRS implică o influență a autorității legislative asupra KRS și că nu se poate exclude ca parlamentul polon să aleagă

candidați care au puțin suport sau nu au niciun suport din partea judecătorilor, astfel încât opinia comunității judecătorești ar putea avea o influență insuficientă în cadrul procesului de selecție a membrilor KRS. Independent de obiectivele privind creșterea legitimității democratice și a reprezentativității KRS, un asemenea sistem este de natură să afecteze în mod negativ independența KRS.

În plus, modificările aduse modului de desemnare a membrilor judecători ai KRS au fost însoțite de încetarea anticipată a mandatelor membrilor KRS potrivit noilor modificări ale legilor privind KRS. În pofida obiectivului declarat privind uniformizarea mandatelor membrilor KRS, se poate considera că înlocuirea imediată a membrilor KRS coroborată cu noul sistem de numire în cadrul KRS afectează independența KRS față de autoritățile legislativă și executivă.

Ca atare, întrucât consiliile magistraturii sunt esențiale pentru garantarea independenței puterii judecătorești în țările în care acestea au fost instituite și că ele însele trebuie să fie independente și libere de interferențe din partea autorităților legislativă și executivă atunci când își exercită atribuțiile, **există motive legitime de a pune la îndoială în mod obiectiv independența Secției disciplinare** având în vedere rolul autorității legislative în alegerea celor 15 membri judecători ai KRS și rolul acestui organism în selecția judecătorilor eligibili să fie numiți de Președintele Republicii.

Avocatul general mai arată că ar trebui să se țină seama de **câteva considerații** referitoare la selecția judecătorilor Secției disciplinare. În special, până la momentul în care toate posturile din cadrul Secției disciplinare sunt ocupate pentru prima dată, judecătorii acestei secții sunt numiți de Președintele Republicii, Secția disciplinară este guvernată în parte de dispoziții care o disting de celelalte secții ale Curții Supreme, prevederile referitoare la Secția disciplinară au fost introduse ca parte a pachetului legislativ de măsuri privind reforma sistemului judiciar din Polonia și Secția disciplinară are competența de a soluționa cauze privind pensionarea judecătorilor Curții Supreme și acțiuni disciplinare împotriva judecătorilor care sunt afectați de acest pachet de măsuri.

În plus, avocatul general Tanchev consideră că dispozițiile naționale care conferă competența de a statua asupra unui litigiu care implică dreptul Uniunii unei secții a instanței naționale de ultim grad de jurisdicție care nu îndeplinește cerințele privind independența puterii judecătorești prevăzute de dreptul Uniunii trebuie lăsate neaplicate. În consecință, pentru asigurarea unei protecții jurisdicționale efective a justițiabililor conform dreptului Uniunii, o altă secție a instanței naționale de ultim grad de jurisdicție trebuie să poată, din proprie inițiativă, să lase neaplicate dispozițiile naționale care sunt incompatibile cu acest principiu.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua lecturii.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106